

Историјски архив у Панчеву позива све заинтересоване колеге да својим прилозима и радовима допринесу и пруже стручну потпору излажењу новог, 26. броја часописа „Информатор”, који смо прошле године поново покренули и издали 25. број. Годишњак Историјског архива у Панчеву објављиван је од 1963. до 1995. године. За то време издата су 24 броја.

Завршени радови се предају у електронском облику најкасније до 30. новембра 2020. године на имејл Историјског архива у Панчеву: arhivc@panet.rs.

Упутство за ауторе радова за „Информатор” Историјског архива у Панчеву

Радови треба да буду необјављени и да представљају лични допринос аутора одређеној теми из области архивистике или историје. Рад треба да је писан по принципима научноистраживачког рада: тврдње и наводи се поткрепљују фуснотама у којима је пожељно да преовладавају новија сазнања.

О прихватању, одбијању или примедбама и сугестијама у вези с радовима аутори ће бити обавештени. Редакција задржава право да прилагођава рад општим правилима уређивања часописа и стандарду српског језика. Примљени радови се не враћају.

Структура рада:

- подаци о аутору/ауторима (име и презиме аутора, стручно или научно звање; адреса или назив и адреса установе у којој ради, електронска адреса аутора);
- наслов рада (велика слова, величина фонта 16);
- абстракт/сажетак (до 200 речи);
- кључне речи (до десет појмова);
- текст (обима од пет до 20 страна с прилозима);
- резиме;
- илустрације слати одвојено од текста у формату с легендом и означеним местом у тексту, у формату jpg или tiff (резолација 300dpi).

Обликовање текста:

- писати ћирилицом,
- текст процесор Word,
- стил Normal, формат envelope B5,
- фонт Times New Roman,
- величина фонтова – наслов 16, поднаслови 14, основни текст 12, фусноте 10,
- проред Single,
- фусноте у низу од један.

ПРАВИЛА ЦИТИРАЊА

МОНОГРАФИЈЕ се наводе на следећи начин – пуно име и презиме аутора, назив курзивом, затим место издања обичним словима, година издања. Ако се наводи и број стране, пише се без икаквих додатака (попут стр. и слично).

Пример: Славко Гавриловић, *Војводина и Србија у време Првог устанка*, Нови Сад, 2004, 218.

Уколико се у књизи помиње више места где је издата, наводе се прва два раздвојена цртом.

Пример: Чедомир Попов, *Велика Србија. Стварност и мит*, Сремски Карловци – Нови Сад, 2008, 36–66.

Уколико се при цитирању дела једног аутора текст налази на истој страници, а употребљен је у следећој фусноти, користи се реч Исто (српски језик).

Пример: Зоран Вељановић, *Бомбардовање Суботице 1944. Прилог за историју бомбардовања и разарања Србије у Другом светском рату*, Нови Сад, 2010, 103.

Скраћено: Исто.

ОБЈАВЉЕНА ГРАЂА се наводи на исти начин као и монографије, а НЕОБЈАВЉЕНА (архивска) грађа се наводи тако што јој се наведе сигнатура, односно подаци се наводе од већег ка мањем (пун назив архива, пун назив фонда и остали подаци).

Пример: Архив Војводине, Нови Сад, Српско Војводство и Тамишки Банат, Президијални списи, бр. 1964 ex 1852.

ЧЛАНЦИ се наводе на следећи начин: пуно име и презиме аутора, назив чланка курзивом, назив часописа (новине или друге периодике) обичним словима, број, место издања и година, број стране без икаквих додатака (као и код цитирања књига).

Пример: Видосава Ераковић, *Однос југословенске државе (1945–1952) према архивима – прокламовано и стварно*, Архив 1–2, Београд, 2013, 72–87.

Пример: Дејан Јакшић, *Прилог периодизацији старијих архивских фондова (до 1918) у Војводини*, Архивски анали 8, Нови Сад, 2014, 5–11.

Уколико је назив часописа дуг, приликом првог цитирања у загради се наводи скраћеница под којом ће се периодика надале појављивати.

Пример: Бранко Ћупурдија, *Писмо колониста из Бајмока председнику Владе ФНРЈ Маршалу Титу 1946. године*, Зборник Матице српске за историју (Зборник МСИ) 77–78, Нови Сад, 2008, 113–128.

Уколико се у раду цитира само један текст одређеног аутора, код поновљеног цитирања тог текста, могуће је скратити име аутора на почетни иницијал иза кога следи тачка, уз презиме аутора, следи скраћеница нав. дело (за српски језик) или скраћеница op. cit. за језике и писма ЕУ.

Пример: Милан Радановић, *Казна и злочин. Снаге колаборације у Србији: одговорност за ратне злочине (1941–1944) и војни губици (1944–1945)*, Београд, 2016, 119.

Скраћено: М. Радановић, нав. дело, 548.

Када се цитира чланак у зборнику радова на енглеском или другом страном језику, после назива зборника, у загради се наводе имена уредника. Уколико их је више ставља се назнака „Eds.” пре њиховог имена, а ако је само један уредник, назнака пре његовог имена је „Ed.”, односно одговарајућа скраћеница у другом језику (нпр. у немачком „Hrsg.”). Када се цитира чланак у зборнику радова на српском или другом језику овог говорног подручја, после назива зборника, у загради се наводи име или имена уредника с знаком „ур.” пре имена. После ових података наводи се издавач и година издања, број стране и тачка.

Пример: Мирјана Богосављевић, *Архивист, чувар историје или њен уобличитељ: искуствена валоризација архивске грађе насупрот процедуралној*, Архивска грађа у

теорији и пракси (ур. Зоран Вељановић), Архивистичко друштво Србије, Београд, 2016, 31–43.

Пример: Barbara Graziosi, *The Ancient Reception of Homer, A Companion to Classical Reception* (Eds. Lorna Hardwick and Christopher Stray), Blackwell Publishing, Oxford, 2008, 29–33.

Цитирање текстова с интернета треба да садржи назив цитираног текста, адресу интернет странице исписану италиком и датум последњег приступа страници.

Пример: Thomas W. Allen, *Commentary on the Homeric Hymns*, <http://www.perseus.tufts.edu/hopper/text;jsessionid=7D98EDBA434B5450932113783D543374?doc=Perseus%3atext%3a1999.04.0029%3atext%3dcomm>, 23. март 2011.

Иностранна имена се транскрибују на ћирилици на српском језику како се изговарају, а приликом првог помињања у тексту њихово презиме се наводи у загради у изворном облику на страном језику.

Редакција „Информатора”